

FEBRUARI.

Laat ons toch in parken en tuinen, vooral in schooltuinen zorgen voor een goeden voorraad van de vroegste voorjaarsbloemen en dan liefst op verschillende plaatsen in verschillende gelegenheid. Ik heb een „assortiment” van winteraconiet, lenteklokje, sneeuwkllokje, hepatica, boschanemoon, berenlook, lelietje van dalen op een zonnig plekje onder een prachtige hazelaar en dezelfde planten ook weer in de kille schaduw van een grooten Blauwspar. Op de eerste plek bloeide het vorig jaar de winteraconiet al op 15 Januari en toen was er op de kille plek nog zelfs geen enkele plant opgekomen.

De heele maand door geven die winteraconietjes (trouwens de sneeuwkllokjes ook) vreugde door hun gevoeligheid voor licht en warmte. Ze komen in gebogen houding boven den grond. Ga nu eens na hoe en wanneer en waardoor ze zich strekken. Stulp eens over een juist opkomend plantje een omgekeerd glazen buisje en over een ander een blikken busje en kijk dan eens wat er gebeurt. Jonge bloemen gedragen zich anders dan de oude; die krijgen gaandeweg een zekere ongevoeligheid. Op 7 Februari '35 stonden bij een temperatuur in de schaduw van 2° C. de winteraconietbloempjes in de zon wijd open.

Bij zonsondergang en een schaduwtemperatuur van 0° C. waren de meeste bloempjes gesloten, maar een viertal oudjes stonden nog wijd open, zelfs nog twee uren na zonsondergang. Maar in den nacht zijn ze toch dicht gegaan. Ook de sneeuwkllokjes vertoonen dergelijke ouderdomsverschijnselen. Madeliefjes zijn het heele jaar door in dit opzicht ook heel interessant, daar kom ik in een volgende „maand” nog wel eens op terug.

Wilt ge er ook eens op letten, of onze gewone honigbijen wel stuifmeel komen halen op hazelaars of zelfs op elzen?

Spechtenroffel, nog schaarsch in Januari, wordt in Februari al heel druk. Verleden jaar hebben we in „De Levende Natuur” en in „Natura” een kleine, zeer overbodige discussie gehad over den aard van het geluid. Let er nog eens op en raadpleeg een goed leerboek voor natuurkunde. Van de Groote Bonte Specht trommelen mannetje en wijfje beide; ik heb ze wel tegelijk hun beurtroffel zien uitvoeren in de hoogste dorre takken van een pyramide-populier. Die zijn er nu helaas uit gestormd en nu moet ik dat dagelijksch genoegen missen. Het trommelen begon bij zonsopgang, tegelijk met de musschen en spreeuwen.

Het mag altijd nog als een bijzonderheid gelden, wanneer je eens een *groene specht* ziet *roffelen*. Over de Zwarte Specht heb ik geen enkel winterbericht ontvangen.

Februari blijft altijd een prachtige maand voor de studie van den vogelzang. Bij sommige soorten kunnen we waarnemen, hoe lok- en alarmroep kunnen leiden tot brokjes zang b.v. bij akkerleeuwerik, pimpelmees, winterkoning, heggemus. Schildvink en Merel geraken wel altijd geleidelijk tot zingen, de vink bij stukjes en beetjes, de merel eerst met fluisterzang. De Groote Lijster schijnt dadelijk en onvoorbereid op volle kracht te zingen, maar zekerheid daaromtrent heb ik nog lang niet. Weer en wind hebben op zang en zanglust van verreweg de meeste soorten van vogels veel minder invloed dan men wel zou denken. Strengte vorst en zware sneeuwval leggen hun wel dikwijls het zwijgen op.

In deze maand krijgen we soms ook berichten van abnormaal vroege broedsels van musch, roodborst, spreeuw en misschien nog wel andere soorten. Dat reiger, roek en aalscholver in Februari broeden is niet ongewoon. Het is wel zaak, om nu de verzorging van nestgelegenheid ter hand te nemen. Onze ervaring omtrent nestkastjes is in de laatste kwarteeuw wel flink verrijkt, maar de eenvoudige regels van nestopening op Z.O., nestkastjes nazien en reinigen in den winter en gemiddeld 3 M hoog hangen gelden nog altijd. Op veilige plaatsen hebben wij wel veel plezier gehad van nestkastjes op anderhalven meter hoogte. Hierover zou nog eindeloos te vertellen zijn. We kunnen de struikbroeders een dienst bewijzen door uit de thans kale heesters de oude nesten op te ruimen. Zoo'n plekje wordt dan dikwijls opnieuw in gebruik genomen. Spaar de brandnetels.

JAC. P. THIJSSE.